

Teza

Komisja dyscyplinarna obligatoryjnie umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli ustał stosunek pracy obwinionego. Dlatego też brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpatrzenia sprawy przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną Służby Cywilnej.

Naruszenie obowiązku

ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

Nie wskazano w orzeczeniu.

Sygn. akt DSC.6402.20.2022.BB

Warszawa, dnia 9 czerwca 2022 r.

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący:	Piotr Kobiela
Członkowie:	Michał Frączkiewicz
	Urszula Pawłowska-Rojek

Sławomir Majszyk

Dawid Pluta

Protokolant:

Bogusława Baprawska

przy udziale:

Obwinionej – N. B.

oraz

Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu – M. K.

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 czerwca 2022 r. w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie w sprawie N. B., obwinionej o prowadzenie działalności gospodarczej wbrew takiemu zakazowi w związku z zajmowanym stanowiskiem służbowym w urzędzie, co stanowiło naruszenie art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1110, z późn.zm),

na skutek wniesionego przez Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu pismem z 20 stycznia 2022 roku **odwołania** od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej w urzędzie (zwanej dalej: „Komisją Dyscyplinarną”) wydanego 04 stycznia 2022 roku, orzekającego o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust.1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej oraz § 36 ust. 1 pkt 3, § 31 ust. 1 pkt 3 w związku z § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. nr 60, poz. 493)

postanawia

**uchylić orzeczenie komisji dyscyplinarnej wydane w I instancji w całości
i umorzyć postępowanie w sprawie**

Piotr Kobiela

Michał Frączkiewicz

Urszula Pawłowska-
Rojek

Sławomir Majszyk

Dawid Pluta

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy oraz na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej ustaliła następujący stan faktyczny:

N. B. w dniu 29 września 2021 roku otrzymała zapytanie pocztą elektroniczną skierowane przez K. J., głównego specjalistę w Zespole (...), Pełnomocnika ds. Ochrony Informacji Niejawnych, dotyczące wykrytych nieprawidłowości w związku z przeprowadzaną analizą oświadczeń o stanie majątkowym złożonych w latach 2020-2021. Analiza oświadczeń była przeprowadzana w dniach 16 września 2021 – 15 października 2021 roku.

Przesłane zapytanie dotyczyło kwestii czy N. B. zakończyła lub zawiesiła działalność gospodarczą, którą prowadziła od 21 maja 2019 roku.

W odpowiedzi na to pytanie, N. B. mailem z dnia 12.10.2021 roku poinformowała, iż prowadzona przez nią działalność gospodarcza nie została zamknięta.

Rzecznik Dyscyplinarny pismem z dnia 29 października 2021 zawiadomił N. B. o wszczęciu postępowania wyjaśniającego.

Pismem z tego samego dnia, tj. 29 października 2021 roku Dyrektor Generalny urzędu K. P. skierowała do N. B. wezwanie o niezwłocznie podjęcie działań w kierunku zakończenia lub zawieszenia prowadzonej działalności gospodarczej.

Wymieniona pismem z dnia 3.11.2021 roku poinformowała, iż prowadzona przez nią działalność gospodarcza została zawieszona w dniu 15.10.2021 roku.

Postępowanie wyjaśniające

W toku przedmiotowego postępowania wyjaśniającego, nie ustalano nowych faktów i okoliczności. Nie ma też informacji o podjętych działaniach dotyczących zbierania dowodów w sprawie oraz badania stopnia winy. Nie ustalono też dokładnej daty powzięcia wiadomości przez Dyrektora Generalnego informacji o popełnieniu czynu.

Postępowanie dyscyplinarne

Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego został wystosowany do Komisji Dyscyplinarnej w dniu 13 grudnia 2021 roku. Brak daty wpływu do Komisji wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego.

Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko N. B., której zarzucono prowadzenie działalności gospodarczej wbrew takiemu zakazowi w związku z zajmowanym stanowiskiem służbowym w urzędzie, co stanowiło naruszenie art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1110, z późn.zm),

Wskazano również, iż powyższe naruszenie zgodnie z art. 5 ust 1 pkt 1 ww. ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne stanowi przewinienie służbowe, które stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika. Rzecznik dyscyplinarny zaproponował udzielenie kary dyscyplinarnej określonej w art. 114 ust. 2 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej, tj. kary upomnienia.

4 stycznia 2022 roku na rozprawie Obwiniona przyznała się do zarzucanego czynu oraz wskazała kiedy została zatrudniona na stanowisku głównego specjalisty w urzędzie nie miała świadomości, że ograniczenia wynikające z ustawy o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne dotyczą osób zatrudnionych na jej stanowisku. Gdy dowiedziała się o ograniczeniach w dniu 1 kwietnia 2020 roku skierowała drogą mailową prośbę o interpretację zapisów przedmiotowej ustawy między innymi do swojej

bezpośredniej przełożonej i do dnia rozprawy nie otrzymała odpowiedzi na swoje zapytanie.

Komisja Dyscyplinarna w urzędzie w dniu 4 stycznia 2022 roku wydała orzeczenie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Komisja odwołała się do art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), gdzie postępowanie nie może być wszczęte po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej ani po upływie 2 lat od popełnienia tego czynu.

Za datę powzięcia przez Dyrektora Generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka służby cywilnej przyjęto 29 października 2021 roku, czyli datę wystosowania pisma Dyrektora Generalnego do Obwinionej wzywającego ją do zawieszenia lub zamknięcia prowadzonej działalności gospodarczej.

Zatem termin na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, według Komisji został zachowany, tj. 14 grudnia 2021 roku wobec trzech miesięcy od powzięcia wiadomości (tj. w przedziale czasowym 29.10.2021 – 29.01.2022).

Według Komisji Dyscyplinarnej I Instancji nie został zachowany termin wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w ciągu dwóch lat od popełnienia czynu. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego bowiem nastąpiło dopiero 14 grudnia 2021 roku. Obwiniona rozpoczęła działalność gospodarczą z dniem 21 maja 2019 roku, a na stanowisku głównego specjalisty została zatrudniona 1 lipca 2019 roku, zatem wskazana data, według Komisji, jest datą popełnienia czynu, okres dwóch lat na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego upłynął 1 lipca 2021 roku w okolicznościach prowadzenia działalności gospodarczej od 21 maja 2019 roku.

Z powyższych względów Komisja Dyscyplinarna I Instancji, na podstawie art. 126 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, z późn. zm.) oraz § 31 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 roku w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz.U. poz. 493) orzekła o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego

Postępowanie odwoławcze

Pismem z dnia 20 stycznia 2022 r. Rzecznik Dyscyplinarny urzędu złożył odwołanie od orzeczenia Komisji.

W odwołaniu zarzucono naruszenie przez Komisję Dyscyplinarną I instancji § 25 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 roku w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. z 2009 r. Nr 60, poz. 493) w związku z art. 113 ust. 5 ustawy o służbie cywilnej polegające na przyjęciu, iż w sprawie doszło do przedawnienia karalności, a w konsekwencji bezpodstawnego umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

W przedmiotowej sprawie podstawą rozstrzygnięcia był § 25 pkt 2 rozporządzenia, zgodnie z którym Komisja Dyscyplinarna umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli nastąpiło przedawnienie karalności. Prawidłowe zastosowanie ww. przepisu wymaga zatem ustalenia czy w przedmiotowej sprawie doszło do przedawnienia karalności. Stosownie do art. 113 ust. 2 ustawy postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie trzech miesięcy od dnia powzięcia przez dyrektora generalnego urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej ani po upływie dwóch lat od popełnienia tego czynu. Zgodnie natomiast z art. 113 ust. 5 ww. ustawy karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 4 lata.

Komisja dyscyplinarna ustalając czas popełnienia przez Obwinioną deliktu dyscyplinarnego wzięła pod uwagę faktyczną datę rozpoczęcia działalności gospodarczej z dniem 21 maja 2019 roku i datę zatrudnienia N. B. w urzędzie na stanowisku głównego specjalisty z dniem 1 lipca 2019 roku. Komisja dyscyplinarna przyjęła, orzekając w tej sprawie, datę 1 lipca 2019 roku jako datę popełnienia czynu. W związku z powyższym Komisja dyscyplinarna przyjęła, iż okres dwóch lat na wszczęcie postępowania dyscyplinarnego upłynął 1 lipca 2021 roku w okolicznościach prowadzenia działalności gospodarczej od 21 maja 2019 roku. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego nastąpiło 14 grudnia 2021 roku co zgodnie z orzeczeniem Komisji dyscyplinarnej nastąpiło po upływie 2 lat od daty popełnienia deliktu dyscyplinarnego przez Obwinioną.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazuje, iż Obwiniona prowadziła swoją działalność w okresie pracy w urzędzie od 1 lipca 2019 roku (data zatrudnienia Obwinionej na

stanowisku głównego specjalisty) do 15 października 2021 roku (data zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej), a nie jedynie w 2019 roku. Działania Obwinionej rozciągały się zatem na cały powyższy okres, a nie jedynie na datę rozpoczęcia pracy na stanowisku głównego specjalisty w urzędzie. Przyjąć zatem należy, iż tak jak w przypadku czynu ciągłego, czas działania Obwinionej rozciąga się od pierwszego do ostatniego zachowania, a przedawnienie należy liczyć od daty zakończenia działania Obwinionej.

Z tych względów Rzecznik Dyscyplinarny wnosił na podstawie § 36 ust 1 pkt 2 rozporządzenia o zmianę orzeczenia komisji dyscyplinarnej i orzeczenie o uznaniu Obwinionej winną zarzucanego jej czynu i za ten czyn wymierzenie kary dyscyplinarnej określonej w art. 114 ust. 2 pkt 1 ustawy tj. kary upomnienia.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy, zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zwana dalej „WKDSC”, rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Jako organ odwoławczy, WKDSC zobowiązana jest jednak w pierwszej kolejności do zbadania, czy nie wystąpiły negatywne przesłanki dotyczące dopuszczalności prowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Jedną z takich przesłanek jest ustanie stosunku pracy obwinionej.

Na rozprawie przed WKDSC obwiniona przedłożyła świadectwo pracy, z którego wynika, że była zatrudniona w urzędzie w dniach od 07.09.2009 roku do dnia 31.05.2022 roku, a stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy na mocy porozumienia stron. Z-ca Rzecznika potwierdził, że obwiniona nie jest już pracownikiem urzędu.

Zgodnie z postanowieniami § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, komisja dyscyplinarna umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli ustał stosunek pracy obwinionego.

W związku z zaistniałym w sprawie stanem faktycznym i prawnym, tj. ustaniem z dniem 31 maja 2022 r. stosunku pracy Obwinionej w służbie cywilnej, WKDSC zobligowana jest do uchylenia orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wydanego w I instancji i umorzenia postępowania dyscyplinarnego na podstawie § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej.

Biorąc pod uwagę okoliczność, o której mowa w § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, WKDSC orzekła jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia Stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionej sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Piotr Kobiela

Michał Frączkiewicz

Urszula Pawłowska-Rojek

Sławomir Majszyk

Dawid Pluta